

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v exekučnej veci oprávnenej **S., a.s.**, so sídlom v Ž., proti povinným **1/ Ing. A. J.**, bývajúcemu v B., zastúpenému Mgr. Dr. A. K., advokátom so sídlom v Ž. a **2/ H., s.r.o.**, naposledy so sídlom v Ž., **o návrhu povinného 1/ na zastavenie exekúcie**, vedenej na Okresnom súde Žilina pod sp. zn. 18 Er 432/2005, o dovolaní povinného 1/ proti uzneseniu Krajského súdu v Žiline zo 7. októbra 2010 sp. zn. 10 CoE 68/2010 rozhodol

t a k t o :

Dovolanie povinného 1/ **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Krajský súd v Žiline označeným uznesením odmietol odvolanie povinného 1/ proti uzneseniu Okresného súdu Žilina z 26. januára 2009 č.k. 18 Er 432/2005-132, ktorým bol zamietnutý návrh povinného 1/ na zastavenie exekúcie. Odmietnutie odvolania odôvodnil jeho neprípustnosťou poukazujúc na ustanovenie § 202 ods. 2 O.s.p. v spojení s §§ 57 ods. 1 a 58 ods. 4 zákona č. 233/1995 o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Exekučný poriadok“).

Proti tomuto uzneseniu krajského súdu podal dovolanie povinný 1/. Žiadal, aby dovolací súd uznesenie odvolacieho súdu i súdu prvého stupňa zrušil a exekúciu zastavil. Dovolanie odôvodnil nedostatočným zistením skutkového stavu veci a jej nesprávnym právnym posúdením.

Oprávnená vo vyjadrení k dovolaniu navrhla tento mimoriadny opravný prostriedok ako neopodstatnený zamietnuť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) preskúmal podané dovolanie z hľadiska jeho prípustnosti a dospel k záveru, že v danej veci nie je prípustné.

Dovoláním možno napadnúť právoplatné rozhodnutia odvolacieho súdu, pokiaľ to zákon pripúšťa (§ 236 ods. 1 O.s.p.).

Podmienky prípustnosti dovolania proti uzneseniu odvolacieho súdu sú upravené v ustanoveniach § 237 a 239 O.s.p.

Prípustnosť dovolania podľa § 239 O.s.p. v predmetnej veci neprichádza do úvahy. Nejde totiž ani o jeden z prípadov prípustnosti dovolania uvedených v tomto ustanovení, teda nejde o zmeňujúce, ani o potvrdzujúce uznesenie odvolacieho súdu a ani o uznesenie odvolacieho súdu, ktorým by rozhodoval vo veci postúpenia návrhu Súdnemu dvoru Európskych spoločenstiev na zaujatie stanoviska.

Dovolací súd preskúmal prípustnosť dovolania aj z hľadísk uvedených pod písmenami a/ až g/ ustanovenia § 237 O.s.p., pričom nezistil existenciu žiadnej podmienky prípustnosti dovolania uvedenej v tomto zákonnom ustanovení. Nezistil teda ani podmienku prípustnosti dovolania podľa § 237 písm. f/ O.s.p. Prípustnosť dovolania podľa tohto ustanovenia, spočívajúca v odňatí možnosti účastníkovi konať pred súdom, by mohla byť daná aj v prípade rozhodnutia súdu o odmietnutí odvolania, ak by pre takéto rozhodnutie neboli splnené zákonom stanovené podmienky.

Odmietnutie odvolania v preskúmvanej veci odôvodnil odvolací súd jeho neprípustnosťou. Dovolací súd sa preto zaoberal správnosťou rozhodnutia odvolacieho súdu z hľadiska riešenia procesnej otázky prípustnosti odvolania.

Odvolanie nie je prípustné ani proti uzneseniu v exekučnom konaní podľa osobitného zákona, ak tento osobitný zákon neustanovuje inak, a ani proti uzneseniu v konaní

o vymáhanie súdnych pohľadávok podľa osobitného zákona (§ 202 ods. 2 O.s.p. v znení do 30.11.2009 - platnom v čase rozhodovania súdu prvého stupňa).

Citované ustanovenie § 202 ods. 2 O.s.p. stanovuje zásadu, podľa ktorej proti uzneseniam vydaným v exekučnom konaní podľa Exekučného poriadku odvolanie nie je prípustné, pokiaľ nie je výslovne ustanovené, že odvolanie prípustné je. Exekučný poriadok v § 57 ods. 1 ukladá exekučnému súdu povinnosť zastaviť exekúciu, ak sú dané dôvody uvedené pod písmenami a/ až j/ tohto ustanovenia. V § 58 ods. 4 zároveň výslovne ustanovuje, že proti rozhodnutiam podľa § 57 ods. 1 písm. a/, b/, f/ až h/ je prípustné odvolanie. Odvolanie teda pripúšťa len proti uzneseniam o zastavení exekúcie a to z dôvodov uvedených pod označenými písmenami. Žiadne ustanovenie Exekučného poriadku v znení platnom v čase rozhodovania súdu prvého stupňa (t.j. do 31.3.2009) výslovne nezakladalo (a ani v súčasnej dobe nezakladá) prípustnosť odvolania aj proti uzneseniu exekučného súdu o zamietnutí návrhu na zastavenie exekúcie. Právny záver odvolacieho súdu o neprípustnosti odvolania bol preto správny. Rozhodnutím o odmietnutí odvolania, pre ktoré boli splnené zákonné podmienky, nebola dovolateľovi odňatá možnosť konať pred súdom.

So zreteľom na uvedené dovolací súd dovolanie povinného 1/ podľa § 218 ods. 1 písm. c/ O.s.p. v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p. ako neprípustné odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože oprávnenej v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

Toto uznesenie bolo prijaté senátom pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 31. mája 2011

JUDr. Rudolf Č i r č. v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Bc. Patrícia Špacírová